

★ ★ ★ ★ ★
หลวงสังวรณห์วเราะเรองข้าววัชรชัยมา

(มคอหน้า ๖)

ข่าวการย้ายนี้ เมื่อ ๒
สัปดาห์ที่แล้ว มี
สมาชิกองค์กร ทาม
รัฐบาลว่าจะย้ายหรือ
ไม่ รัฐบาลบอกว่
ไม่ย้ายเข้าใจกันว่า
จะมาดำรงตำแหน่ง
แทน คือ พ.ท. ละ
มาย อทยานนท์

ภริยาอดีต อธิบดี ตำรวจ
เจ้าของบานปฐิเสงว่า ขอ
ให้เขาเองว่า มีตำรวจมา
คุมอยู่หรือเปล่า "คุณภคิข
ครว่า เวลเชกขวิรัชยจะเข้า
มาทำไฉนเมื่อ เจ้าตัวก็ควร
จะรู้ว่า เขามาแล้วจะต้อง
ถูกจับ" นางสังวรณยทกกิจ

กล่าว “กตางจันไม่เห็นมี
ใครมาต้อน ล่อนกตางจัน
ฉันไม่ทราบว่่า จะมีใคร
มาช้่มกัณฑ์หรือไม่”
 เกียดแก้วรับรู้อาญได้
 ปรีดิ์พินมยงค์ นางดังวรินทร์
 ยุทธภิกกล่าวว่่า คุณหญิง
 ไม่เคยคิดตกเป็นทาสปรีดิ์เลย

สยามนิกร

THE SIAM NIKORN

ปีที่... ฉบับวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๑

การขนส่ง

ได้เคยมีท่าน ผู้รู้หลายท่าน พูดกันมาว่า คือนักแลดูถึงปัญหาเรื่องของการขนส่ง ความเป็นไปของยังไม่ถูก เราไม่ควรที่จะหยุดคิดค้นหาความจริงว่า ของแพงเพราะเหตุไร และทำอย่างไรจะให้ของถูกได้ ของแพงมีอีกเหตุผลที่จะบรรเทาความไม่สงบสุขให้เกิดขึ้นได้ในสังคม เช่น เกิดโจรผู้ร้าย เกิดการปล้นชิง ความเป็นไปนั้น ก็เมื่อเราเห็นสังคมไปไม่พ้น จึงเป็นหน้าที่เราจะต้องแก้ไขให้สังคมกลับมามีอยู่ในสภาพที่สงบสุข เท่าที่เราสามารถจะกระทำได้

เราดูความจริงในเรื่องของการขนส่งแล้ว ว่า ของแพงเพราะการแสวงหาผลกำไรมากเกินไป แต่หากได้เป็น เพราะเหตุนี้ เหตุนี้เอง ไม่ยังมีเหตุอันมาประกอบให้ราคาของแพงขึ้น แม้จะมีการขนส่งให้ได้อย่างพอเพียง สิ่งนั้นคือ การขนส่ง เป็นต้น

การขนส่งเป็นบริการอย่างหนึ่งที่จะอำนวยความสะดวกแก่ปัญหาการครองชีพให้ถูกได้ รัฐบาลควรตระหนักในข้อนี้ จึงได้ มีการปรับปรุงและกวดขันกิจการในกระทรวงคมนาคมกันมานานใหญ่ ทั้งงบประมาณของกระทรวงนี้เพิ่มมากขึ้น

เราได้ความจริงแล้วว่า สังคมทำให้การขนส่งไม่สะดวกเพราะมีการเส่งงายมาก การเส่งงายมีมากขึ้นเพียงไร ก็ทำให้การขนส่งแพงขึ้นเพียงนั้น เพราะถ้าไม่เพิ่มค่าขนส่งเมื่อเวลา ประสงค์ขาย ซึ่งอาจเกิดได้ง่ายจะทำให้ได้ไม่คุ้มเสีย พอดีผู้ส่งของจากต่างประเทศมาจำหน่าย ถ้าเป็นที่จะต้องบวกค่าขนส่งที่แพงลงไปกับราคาสินค้าในด้วย ทำให้สินค้ามีราคาแพงขึ้น และกว่าสินค้าจะถึงมือผู้บริโภค จะต้องผ่านมือออกหลายมือ และค่าขนส่งภายในประเทศเข้าอีกราคาที่สูงลิบ การกักตุนสินค้าเพื่อหวังกำไรไป สร้างการ แสงเงา ในตลาดทำให้ของแพงก็พออยู่ได้ ยังมาโดนการขนส่งที่ถูกขัดและค่าขนส่งแพงเข้าอีกก็เลยไปกันใหญ่

ก็เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้แล้ว เราจะเชื่อได้หรือไม่ว่า "ค่าขนส่งขึ้นราคา อาจจะมีได้เนื่องมาจากของราคาขึ้นแต่ของราคาขึ้นเนื่องมาจากค่าขนส่งขึ้นราคา" เพื่อสนับสนุนสมมติฐานนี้ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างการขนส่งที่เป็นมาแต่ครั้งเป็นอยู่ คือไป

ในเวลานี้สงคราม ค่าขนส่ง และค่าโดยสาร แพงขึ้น โดยเหตุผลคือ การขนส่งไม่สะดวกในการที่จะนำสินค้าที่เกยตื้นเครื่องอุปโภคบริโภค ขนส่งเข้ามาในประเทศ เช่นยางรถยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น และของเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการสงครามเสียด้วย ในเวลานี้เราได้ขอร้องรัฐบาลจากญี่ปุ่น บ้างส่วนปัญหาเรื่องน้ำมัน เราใช้หมดจากถังเก็บ รถทั้งในเวลานี้ ก็มีจำนวนน้อยคน ประกอบด้วยคนอพยพหนีภัยกันมาก จึงทำให้การขนส่งโดยสารถแพงมาก ต่อมาเมื่อสงครามสงบลงแล้ว เราได้รถใหม่และน้ำมันใช้กันมาก ข้าพเจ้าจำได้ว่า ค่าโดยสารรถยนต์สายกรุงเทพฯ-ชลบุรี ราคา ๒ บาท และไม้ซีกเหล็กเพียง ๑๐ บาท จนบัดนี้เหตุการณ์ผ่านไปร่วม ๓ ปีแล้ว จำนวนรถมีมากขึ้นหลายเท่า น้ำมันมีใช้เต็มที่ และราคาถูกกว่าก่อนมาก แต่ค่าโดยสารหาได้ลดลงไม่ น้ำมันราคาปัจจุบัน ๕๐-๖๐ บาท ค่าโดยสารก็ ๓๐ บาท เดียวกันน้ำมัน ๒๒-๒๕ บาท ค่า

(มีต่อหน้า ๖)

ผู้สื่อข่าวหัวเห็ด -

ไป พบ นาย พล มาร์โคส

เมื่อปลายเดือนที่แล้วมา พันเอกแมคคอร์มิค "ผู้เผด็จการ" แห่งหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก เฮรัลด์ ทรัมมีย์ อารมณ์ดีเป็นอย่างยิ่ง หนังสือพิมพ์นิวยอร์ก เฮรัลด์ ทรัมมีย์ หรือจะพูดให้ถูกต้องกว่า ผู้สื่อข่าว โยเมอร์ พิการ์ดของหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก เฮรัลด์ ทำงานซึ่งหนังสือพิมพ์นี้ กระหายที่จะทำทุกสิ่งอย่างเต็มที่

โยเมอร์ พิการ์ดเขียนถึงดิ นูทว่า เขาไป สัมภาษณ์นายพลคอม มินิสต์ มาร์โคสหัวหน้ารัฐบาล "กรีกอิสระ" แล้วก็มีข้อควรพิจารณาได้

นวนิยายลึกลับ

ความจริง โยเมอร์ พิการ์ดกลับมาถึงสำนักงานแล้ว แต่สองสัปดาห์ก่อน แต่มิวยอร์ก เฮรัลด์ ทรัมมีย์เพิ่งมาลงข่าวสัมภาษณ์ มาร์โคส เมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้วมาเอง ทั้งนี้เพราะประจวบเหมาะ กับ เวลาที่สหรัฐอเมริกา กำลังมีข่าวใหญ่ คือข่าว การประชุมของพรรคการเมือง ทั้งสองคือ พรรค ดีโมครัต กับ รีพับลิกัน ที่ฟิลาเดลเฟียเพื่อคัดเลือกสมาชิกแห่งพรรค ส่งเข้าแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดี แมคคอร์มิคจึง "ขอ" ข่าวสำคัญของเขาไว้ก่อน รอจนข่าวใหญ่ของประเทศ ผ่านไปแล้ว จึงขยายเรื่องออกมา

ข่าวสัมภาษณ์ นายพล มาร์โคส "ทรัมมีย์" ได้เสนออย่างละเอียด

แบ่งเป็นตอนและลงตอนๆ กันถึง ๔ ตอน และอันที่จริงข่าวนี้มันยาวเป็น ข่าวใหญ่อยู่ เพราะนักหนังสือพิมพ์อเมริกันทั้งหลายต่างก็อยากทราบมาแต่ แต่ไม่มีโอกาส และเมื่อเร็ว ๆ นี้ก่อนหน้าทีโยเมอร์จะทำงานของเขาได้สำเร็จถึงไม่มากนัก ผู้สื่อข่าวอเมริกันคนหนึ่งชื่อโยร์ก พอดได้ถูกส่งมาด้วยอย่างฉับพลันเพื่อเดินทางไปหา มาร์โคส จนบัดนี้ยังไม่ได้ออกมาลงข่าวเลย ไปจาก ปีนในมือใคร

เกี่ยวกับเรื่องสั้น

ภายหลัง นายพล แดงของกรีกนี้ หนังสือพิมพ์นิวยอร์ก เฮรัลด์ของอเมริกา บอกว่าเป็นเรื่องตื่นเต้นดังกับนิยายลึกลับเล่มหนึ่งทีเดียว

ไม่รักเผด็จการ

เพื่อจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จ พิการ์ดจำเป็นต้องหาตัว "ไปเสียสละ" สักคนหนึ่ง ซึ่งพิการ์ดประจำอยู่ในกรุงเบรุต เขาบอกเพื่อนร่วมงานว่า เขาจะไปหาขอตัวจาก กรุง โรม แล้วก็หายตัวไปเสียสละไป เป็นหัวหน้าทางด้านงานใหญ่ที่ไม่ได้มีความอดทนอะไรจากเขาเลย ด้านงาน นสพ. และเพื่อนฝูงของพิการ์ด มาดูเรื่องอันนี้เสียจนตรึงของเขาคือเมื่อถึงที่รัฐบาล "กรีกอิสระ" กระจายเสียง

ถูกดองฆ่าอยู่ กัดการบอกไปยัง สำนักงาน นสพ. ทรัมมีย์ สถานเอกอัครราชทูตจะไม่ยอมรับผิด ชอบในเรื่องความปลอดภัยของ พิการ์ด เป็นอันขาด

แยกย้ายวิภาวดี

พิการ์ดเล่าว่า เมื่อวัน

๑๓ มิถุนายน เวลาประมาณ

๕ ทุ่มเศษ คนมาเคาะประตู

ห้องพักของเขาไปเคาะเคาะ

คว ในกรุงเบรุต เมื่อ

เขาเปิดประตูให้ "หนุ่มน้อย

คนหนึ่ง อายุ ประมาณ ๒๐ ปี

— หวดทางผ่าน ข้าพเจ้า

ไป — กระแทกหัวลงบนเก้าอี้

— แล้วพูดว่า —

"นี่แน่ะ คอมเรด

คุณมีโครงการจะ

กลับกรุง เอเธนส์

โดยผ่านทางกรุงโรม

ใช่ไหมล่ะ! แทน

จะไปทางนั้น คุณ

เดินทางผ่านกรีซ อีส

สระ (ดินแดนใน

การยึดครองของ-

คอมมิวนิสต์กรีซ)

แล้วไปสัมภาษณ์พล

เอกมาร์โคสอย่าง

นพอลิโหม"

ทำไมไม่

พอใจพิการ์ด รับ

คำทักนี้

เหตุใดเขายังได้

รับเชิญจาก พลเอกกรีก

อิสระ หนุ่มน้อย

ผู้แปลกหน้าคนนั้นหา

ได้เล่าถึงเรื่องใน

เขาไม่ แต่พิการ์ดคาด

คะเน เขาเองว่า มาร์

โคสคงจะ ชอบใจเขา

ในตอน ที่เขา อธิบาย

วิจารณ์คณะผู้แทน

อเมริกัน ในการ

ให้ความช่วยเหลือกรีก

ได้การนำของดไวท์ กรีส-

โวด์ เกิดความสนใจใน

ตัวเขาและเกิดอยาก สัมมนา

ปราศรัยกับเขาด้วยเหตุนี้

รางวัล 1000.00 บาท

เด็กชายชื่อต่าง นาม

ส่งถวายอายุ ๑๐ ปีเกิดที่นา

คาถาหม่ม ทศ อำเภอฝักให้

จังหวัดอุทัยธานี ขอสั่งโค

มารดาชื่อมารดาประมาณ

๑๕ ปี นม นมเนื้อค่อนข้างขาว

ท้ายคอสูงๆ หน้าแบนรูป

ร่างสมบูรณ์ หายไป หาก

โคพบ นาคหรือเจตอยู่

ให้ทราบ เมื่อได้ตัวแล้ว

จะให้รางวัลหนึ่งพัน บาท

ที่ โดยจะไม่ฟ้องร้องประ

การใดทั้งนี้ คิดคือได้

นายสุนทร บำรุงผล ตาม

สถานพินิจฯ หรือที่เจ้า

คุณเอชเรย์มิด คณะเบรุต

วิเทศศึกษา ทำพระจันทร์

พระนคร

ตัดผมโดยวิทยาศาสตร์

ในร้านวิทยาศาสตร์ใหม่

โดยไม่ต้องไปไฟหรือไฟฟ้า

ประเสริฐ สมัย

เอื้องหน้าโรงพินิจฯ มานี้

ตัดผมโดยวิทยาศาสตร์

นั้นผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

ผมผมผมผมผมผมผมผม

นิยาย ตำนานเรื่องเล่า

สุภาพบุรุษเสือไทย

ตอน ในอุ้งหัตถ์พญาม

เมื่อชายไทยกลายเป็นเสือ ชื่อเสียงของพี่แกก็กระปือไปไกล เป็นที่เคารพหวาดเกรงของนักเลง นักจ นักปล้น อ้ายเสือทุกหัวระแหง แต่เบื้องหลังแห่งความเป็นเสือของนายไทยนั้น คือ ความแค้นที่คุกรุ่นอยู่ในอก ขณะที่เดินทางจะไปล้างแค้นที่ทุ่งครุ จังหวัดพระประแดง เสือไทยได้พบหญิงสวย เป็นหัวชะโมย มีเขี้ยวเล็บ ไม่แพ้ผู้ชายออก ลามสอก ไม่รู้จักกรักรักแต่ว่า มีดเป็นมิตร ไม่เป็นไม้ เลือดเป็นเลือด หนักไปยิ่งไร มายังไรกันก็ไม่รู้ ผู้เขียนก็ลืมไปแล้ว แม่เสือผู้ได้ติดตามเสือไทยไปด้วยจะข้ามเขาแดงห้วยเป็นไปทั้งนั้น แล้วสองคนก็เลยไปด้วยกัน เอาละนะเกริ่นมาแค่นี้พอละนะ จะเล่าให้ฟังต่อไป

(ต่อจากฉบับวานนี้)

★
ให้ตายเสีย เดียว
นักข่ามมีร่างกาบหน้า
สมเพทพอลลี เพราะ
อ้ายถมยา ผู้
เสือเพื่อน ตาลูก
วาวหีบดาบจาก มือ
อ้ายเที่ยง วินเหล้าใส
จอกสุรา แล้วใช้ปราช

มีดดาบกรัดเนื้อตัวเอง
ขับเลือดลง ไปปนใน
เหล้า ยกจอกสุราขึ้น
จิบแล้วร้อง ประกาศ
ว่า

“เพื่อนข้าพี่ชาย
อ้ายเพื่อน ขอสาบาน
แม้ว่าอ้ายถมยาจะเป็น
ศิษย์ครูเดียว คิลเลื่อ
นัยยอมมิให้ฆ่า แต่คน
อย่างมันมัน อยู่ บน

โลกหนักแผ่นดิน อยู่
สุครแล้วมีหน้าข้าจะ
ฆ่าให้ตาย ต่จาก
เพลาน วัน ไต่ ข้าปะ

แคนของข้าต้องล้างด้วยเลือด
มึงกับกจะต้อง จิบหาวยาวอด
ลงไปข้างหนึ่ง ตราบใดที่มือ
ของกยงถอดาบ อ้ายและอ
๊ะ บ๊วก บ๊วก ตัวไม้ไม่ เจอกัน
หง สองหัว กับ ตัวไม้ไม่ เจอกัน

โดย "ขวัญบัว"

หน้า ข้าขอสาบานว่า
จะล้างชีวิตมึงเสีย
ว่าแล้วเสือเพื่อนก็ยกสุ
ราขึ้นดื่มรวดเดียวจบ
เสือไทยเห็นกรวด
ของดาบกันเหมือน จะ
บอกแก่กันว่า การใด
ที่คิดไว้มัน คงจะสำ
เร็จเป็นแน่แท้
“ถ้ามันมาชวน อ้ายปล้น
ชาติดา มึงไม่เอาเป็นพว
จระ ักเองเลย” เสือเพื่อน
เอ่ยขึ้น “พวกอ้ายเสือมึง
หากันด้วยการปล้น ดา คาย
ทรัพย์สินมึงจากชาวบ้าน ข้า
ไม่คบ พวกอ้ายเสือไร คัด
ข้าไม่คบ”
“เสือไทยปล่อยมือคอด
ไปอกว่า
“แต่มึงอยู่ ในถิ่นเสือไทย”

“พวกอ้ายเสือไทยข้าไม่
คบ คนของอ้ายเสือไทยทุก
คนข้าไม่คบ” ทว่า อ้าย
เสือไทยทนทำการปล้นทุก
วันนั้น มันเป็นเสือไทย มัน
ชะโมยขอเข้ามาประกาศมัน
ไม่ใช่เสือไทย เสือไทยคง
ไม่เป็นอย่างมัน
“เพื่อนเอ๋ย” เสือ
ไทยกล่าวอย่างพอใจ
“ข้ามาชวนเพื่อนมาเอา
ชีวิตอ้ายเสือไทย”
ทั้งสามคน อ้าย เที่ยง
อ้ายถมยา และอ้ายเพื่อน
ร้องอ่ากันขึ้นมาพร้อมๆ
กันออก
“ข้ามาชวนเสือเพื่อน
ปล้นโจร” เสือไทย
กล่าวต่อไป “ข้าต้อง
การปล้น เสือ ไทย คน

ของอ้าย เสือ ไทย ทุก
คนเราปล้นมัน รวม
ทรัพย์สิน มา ได้ แจก
จ่ายชาวบ้าน ให้ ดีขึ้น”
“เสือเพื่อนมึงดู หน้า
เสือไทยอย่างงี้ๆอ้อย
ชนถอยๆว่า
“นี่มันจะมาไม่ ไหน
กระบอก”
“ข้าเสือไทย” เสือ
ไทยชี้หน้าบอกตัวเอง
“เสือไทยจะ มา ชวน
เพื่อนปล้น”
“อ้ายหมานเอง มึง
เหี้ยมมากถนถน ถน
คายเสียเถอะ” อ้าย
เที่ยงร้องถนถนถนถน
ไปก็ขวางฝ่าย ก มื่อ จะ
หีบดาบ
“หยุด” เสือไทยร้องถน
“ฟัง พด ให้หมด เสีย ก่อน
แล้วจะเอาอย่างไร ก็ เอา กัน
ก็เสือไทยมาชวนพวกมึงปล้น
ปล้นโจร ก็เสือไทยต้องการ
ชีวิตอ้ายเสือไทย”
“อ้ายหอกเอ๋ยกึ่งมึงพูด
ถนถนเถอะจ้ะจ้ะ” อ้ายถมยา
กล่าวอย่างว่าคาญ
“ก็เสือไทยต้องการชีวิต
อ้ายเสือไทย มึงเข้าใจไหม?”
เสือไทยเน้นคำพูด
“อ้ายเที่ยง อ้าย
ถมยา” เสือเพื่อนร้อง
เรียก “ดาและห
กุ่มแจ่มแล้ว ข้ารู้ดีแล้ว
และข้าเข้าใจสิ่งไรทั้ง
สิ้น มึงเอ๋ยประเดี๋ยว
มึงจะรู้ จักยอดเสือ”
กับ เสือ ไทย เพื่อนว่า
“ข้าขอร้องให้ พี่ นนะ
นำตัวเองด้วยการเล่า
เหตุ การณ์ทั้ง สิ้น ให้
ข้าฟัง”

สรุปดีกว่า เล่า
ย้อนไปย้อนมาเรื่อง
จะขัดเยื่อเปล่าๆ ก็
ตอน นี้ ไม่มีอะไร
หรือพระเอกก็เล่า
เรื่อง แต่ครั้งหลัง
ของ ตัว ให้ คน ที่กำ
ลั้งจะเป็น พระรอง
พี่ พระรองก็พี่
พระเอกก็เล่า จับ
คังแต่ตั้งรกรากอยู่
ที่ใด หลบหน้าไป
เพราะถูกใครหักหลัง
เข้าป่า ไปเป็น โจรที่
ไหน เมื่เขาของ
เงินทอง ถูก ใคร
ปล้นเอา พระเอกเล่า
ด้วย ทำทาง อัน ส่อ
แสดงถึงความรู้สึก
เสียดใจ กัน เวลา
นานที่เดียวกว่าเรื่อง
(มื่อหน้า)

ต่อไป คือของ พุทธไทย

